

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 907: Tất Cả Các Pháp, Vốn Là Chân Như Tự Tính, Tùy Duyên Mà Hiện

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 077)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tất cả các pháp, vốn là Chân như tự tánh, tùy duyên mà hiện. Nếu không chấp trước vào tướng của các pháp, thì khi thấy các pháp, liền thấy được tánh của các pháp.】

Vì sao vậy? Tánh là thể, pháp là tướng, tánh và tướng từ trước đến nay vốn chẳng hề rời nhau. Người xưa có một ví dụ rất hay, như câu: “lấy vàng làm đồ vật, đồ vật nào cũng là vàng”. Chỉ cần không chấp tướng, thì đồ vật nào lại chẳng phải là vàng? Tất cả đều là vàng thật. Chấp tướng thì không thấy được tánh, không chấp tướng thì đều thấy được tánh.

Chấp tướng, thì không bình đẳng, mười pháp giới không bình đẳng; là tướng, thì mười pháp giới là bình đẳng, vốn dĩ chính là Nhất chân pháp giới. Nhất chân pháp giới, không phải là ở bên ngoài mười pháp giới lại có một Nhất chân pháp giới, nếu quý vị nghĩ như vậy là lại hiểu sai rồi, như thế thì sao gọi là Nhất như? Mười pháp giới và Nhất chân pháp giới ở cùng một chỗ, là một chứ không phải hai, điều này quý vị cần phải hiểu. Là tất cả tướng, mười pháp giới chính là Nhất chân pháp giới; chấp tất cả tướng, Nhất chân pháp giới liền biến thành mười pháp giới. Có thể thấy sự khác biệt giữa chư Phật, Bồ Tát và hết thảy chúng sinh chỉ ở trong một niệm, một niệm giác, một niệm mê. Giác, thì không có phân biệt, không có chấp trước; khi mê, thì có phân biệt, có chấp trước.

Tu hành là tu điều gì? Ở trong tất cả cảnh duyên, cảnh là hoàn cảnh vật chất, duyên là hoàn cảnh nhân sự, ở trong tất cả hoàn cảnh vật chất và nhân sự, đem cái ý niệm phân biệt chấp trước xả bỏ đi, đây gọi là thực sự dụng công, thực sự tu hành. Là khỏi vọng tưởng chấp trước, thì tất cả đều đúng, đoạn Kinh

này giảng “tất cả các pháp đều là Phật pháp”, dùng lời của Tông môn mà nói, tất cả các pháp đều là tự tánh. Bởi vì, Thể của tất cả các pháp chính là Chân như tự tánh, còn Tướng là do tùy duyên mà hiện, tùy cái duyên gì? Tùy ý niệm.

Đây chính là điều Thế Tôn thường giảng trong các bộ Đại Kinh: “Duy tâm sở hiện, duy thức sở biến”. Thức là gì? Là phân biệt, vọng tưởng, chấp trước. Tâm có thể hiện, thức có thể biến, vì vậy mới chỉ rõ cho chúng ta thấy: “Tất cả các pháp từ tâm tướng sinh”. Đạo lý niệm Phật thành Phật, chính là được căn cứ vào câu nói này. Tất cả các pháp từ tâm tướng sinh, trong tâm tôi nghĩ đến Phật thì hiện ra cảnh giới Phật, nghĩ đến Bồ Tát thì hiện ra cảnh giới Bồ Tát, nghĩ cái gì thì hiện cảnh giới đó, tùy duyên mà hiện.

Điều quan trọng là không chấp vào tướng của các pháp, thì quý vị sẽ thanh tịnh tự tại, vui vẻ viên mãn, như vậy là quý vị đang sống cuộc sống của Phật Bồ Tát. Vừa chấp tướng, thì phiền não liền kéo đến, chấp trước càng nặng, cuộc sống của quý vị lại càng khổ, khổ vui là từ chỗ này mà ra, sự việc là như vậy đó, nó vốn chẳng phải là thật.